

Narodenie Pána – vo Svätej noci A – B – C

*Nebojte sa! Nesiem vám dobrú zvesť.
Dnes sa nám narodil Spasiteľ. (Lk 2,10.11)*



Prvé čítanie

Knihá proroka Izaiáša 9,1-3.5-6

Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo; nad tými, čo bývajú v krajine temnôt, zažiarí svetlo.

Rozmnožuješ plesanie, zväčšuješ radosť; jasajú pred tebou, ako sa jasá pri žatve, ako plesajú tí, čo sa delia o korisť. Pretože lámeš jeho ťažké jarmo, brvno na jeho pleciach a palicu jeho utláčateľa ako v deň porážky Madiancov. Lebo chlapček sa nám narodil, daný nám je syn; na jeho pleciach spočíva vláda a volajú ho: "Obdivuhodný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja." Jeho moc vzrastie a pokoj nebude mať konca na Dávidovom tróne a v jeho kráľovstve. On ho upevní a posilní právom a spravodlivosťou odteraz až naveky. To všetko vykoná horlivosť Pána zástupov.

Druhé čítanie

List Títovi 2,11-14

Zjavila sa Božia milosť, ktorá prináša spásu všetkým ľuďom. Vychováva nás k tomu, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí, aby sme na tomto svete žili triezvo, spravodlivo a zbožne a očakávali splnenie blaženej nádeje a slávny príchod nášho veľkého Boha a Spasiteľa Ježiša Krista. On sa za nás obetoval, aby nás vykúpil zo všetkých nepravostí a očistil si nás, aby sme boli jeho Vyvoleným ľuďom, horlivým v dobrých skutkoch.

Evanjelium

Lukáš 2,1-14

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal za čias, keď bol Kvirínus miestodržiteľom v Sýrii. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta.

Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazareta do Judska, do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z domu a rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave.

Pokým tam boli, nadišiel jej čas. Porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, pretože pre nich nebolo miesta v útulku. V tom istom kraji boli na poli pastieri, ktorí v noci strážili svoje stádo. A anjel Pána zastal pri nich a Pánova sláva ich ožiarila, z čoho mali veľký strach. Ale anjel im povedal: "Nebojte sa! Nesiem vám dobrú zvesť, ktorá veľmi poteší všetok ľud: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete nemlúvňu zavinutú do plienok a uloženú v jasiach."

A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: "Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle."

Na zamyslenie

Uprostred noci, keď všetko spalo hlbokým spánkom, narodilo sa na okraji spoločnosti v chudobnej rodine dieťa. Udalosť, ktorá sa opakuje každý deň. A predsa táto, viac ako 2000 rokov stará udalosť, dojíma rok čo rok celý svet. Čo je to, že ešte aj dnes je srdce človeka týmto tak dotknuté?

Do túžby po naplnení mojej základnej ľudskej potreby: prijatia a dôstojnosti, úcty, ocenenia so všetkým, čo som, s mojou obmedzenosťou a mojou vinou, bez toho, že by som sa musel vopred o niečo pričiniť, so skúsenosťou, že táto túžba nebude môcť byť nikdy celkom naplnená, so skúsenosťou mnohorakej obmedzenosti a tiež zlyhania, do tohoto všetkého prichádza Boh Človek. Boh sa nedíva na nás zhora: na naše želania, úzkosti a zranenia, nedíva sa na zovňajšok, ale pohľadom dieťaťa bez hodnotenia, bez posudzovania s dôverujúcim a dôveryplným pohľadom sa díva do nášho srdca.

Dieťa leží v jasličkách zavinuté v plienkach. Viac ako vo veľkých a mimoriadnych veciach je Boh prítomný v malých a nenápadných, všedných a bežných udalostiach: v láskyplnom úsmeve, v nežných gestách, v dobrom slove, ale aj tam kde sa s trpezlivosťou prijíma bolesť, kde je plač, a kde sa prežívajú tvrdé životné skúšky... Deň čo deň v našom živote, v každom človeku, v malom aj veľkom, v chudobnom, ale aj v bohatom, v silnom, ale aj v slabom... je Boh "Emmanuel" = "Boh s nami".

Preto môžeme Božie "statie sa človekom" oslavovať hlboko v našom srdci, aj keď nemáme práve chuť na oslavu, pretože náš život je práve plný utrpenia, pretože nás trápia zranenia a tajné túžby musia zostať nenaplnené. Tomuto Bohu v dieťati sa však môžeme bez strachu úplne otvoriť. Pred ním sa smieme ukázať takí, akí skutočne sme, "úplne nahí", priznať si hanbu a hriech, ukázať smútok, odložiť strach a zároveň načerpať novú dôveru. Pretože tento Boh v dieťati sa pozerá na mňa ako na dieťa – nechce ma zosmiešniť, ale miluje ma napriek mojej vine a s mojimi hriechmi. Pri ňom už nemusím utekať sám pred sebou. Nech s touto radostnou zvesťou narodenia Božieho dieťaťa začneme radostne aj nový rok.